

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2003 ΕΤΟΣ 53ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 921 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 2003

Εὐχάριστος ἔκπληξις ἀνέμενεν τοὺς πιστοὺς κατὰ τὸν ἐφετινὸν ἑορτασμόν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας:
Ἡ προσέλευσις τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ πολιοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Διανλείας κ. Ἀκακίου
εἰς τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἡ ἐπανένταξις αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.
Τό γεγονός τοῦτο ἐχαροποίησεν καὶ συνεκίνησεν ἅπαν τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.
Ἀνωτέρω εἰκονίζεται ὁ Σεβασμιώτατος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομον Β' εἰς τὸν χώρον τῆς ἐκδηλώσεως.

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐφέτος ἤρχισεν μέ τό Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον εἰς τόν Καθεδρικόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀθηνῶν καί ὠλοκληρώθη τό ἑσπέρας μέ τήν συνοδικήν ἐκδήλωσιν εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς.

Κεντρικός ὁμιλητής ἦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη εἰς τούς ἀγῶνας τῶν Ὁρθοδόξων ἀνά τούς αἰῶνας διά τήν διαφύλαξιν τῆς παραδοθείσης πίστεως.

Χοράρχης τῆς ἐκδηλώσεως ἦτο ὁ πρωτοψάλτης καί καθηγητής τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Ἀθανάσιος Ἰωαννίδης, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τήν βυζαντινήν χορωδίαν τοῦ Δημοτικοῦ Ὁδείου Ἀγίας Βαρβάρας. Ἡ ἐκδήλωσις ἔκλεισε μέ τόν ἐπίλογον τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου καί μέ τόν ἐκτός προγράμματος χαιρετισμόν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου.

Τελετάρχης τῆς ἐκδηλώσεως ἦτο ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Γρηγόριος Ταυλάριος. Ἐν συνεχείᾳ καταχωροῦμεν τήν ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γεροντίου.

«Ὁρθοδοξία καί ἀγῶνες διά τήν διατήρησιν τῶν παραδόσεων»

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομε,
Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,
Εὐσεβές Ἱερατεῖον,
Κύριοι βουλευταί ἐκπρόσωποι τοῦ ἐθνικοῦ μας Κοινοβουλίου,
Κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν νομαρχιακῶν καί Δημοτικῶν Ἀρχῶν,
Κύριοι ἐκπρόσωποι ὀργανισμῶν καί φορέων τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τοῦ Πειραιῶς,
Λαέ τοῦ Θεοῦ περιούσιε.

Σύμπας ὁ Ὁρθόδοξος κόσμος ἀπό τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τῆς γῆς,

ἀγάλλεται σήμερον διά τήν ἀνατείλασα λαμπράν καί κοσμοσωτήριον πανήγυριν τῆς Ὁρθοδοξίας καί αἰσθάνεται τούς παλμούς τῆς Ἱερωτέρας χαρᾶς.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, περιβεβλημένη τόν ἐόρτιον αὐτῆς κόσμον εὐφραίνεται πνευματικῶς, πανηγυρίζοντας τήν ἀγίαν τῆς Ὁρθοδοξίας ἡμέρα, ἥτις «ὡς ἀστήρ πολύφωτος ἐν τῷ στερεώματι αὐτῆς διαγράφη, λαμπρύνων τήν ἡμετέραν φύσιν».

Ἡ σημερινή φαιδρά, κεχαριτωμένη πανένδοξος καί μεγαλοπρεπής ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὑπομνησκει εἰς τούς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους, τά ὕψιστα κλέη καί τούς μεγίστους θριάμβους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, κατὰ τῆς κακοδοξίας καί τῆς πλάνης τῶν αἱρέσεων.

Πάντες οἱ ὀρθόδοξοι, ἀναφωνοῦμεν σήμερον, τά ἐπινίκια, διά τήν κατάπαυσιν τῶν σκανδά-

Ἀπό τό Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον διά τόν ἑορτασμόν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

λων τῶν παλαιῶν αἱρέσεων, μέ τήν λήξιν τῆς τρομερᾶς εἰκονομαχίας καί τήν νίκην, τόν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατά τῶν ἐχθρῶν τῆς εὐσεβείας εἰκονομάχων τοῦ 9ου αἰῶνος, οἱ ὅποιοι μετά φανατισμοῦ κατεπολέμησαν τάς Ἁγίας Εἰκόνας. Ὑπέρ τά 100 ἔτη διήρκησε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Χειμῶν, καί ὁ σάλος ἐκεῖνος τῆς εἰκονομαχίας. Ὁ ἐχθρός ἐφαίνετο νά θριαμβεύει. Οἱ ἀγιώτατοι καί πανιερώτατοι αὐτοί πατέρες καί ὁμολογητές, θαρραλέως ὑπεραμυνόμενοι τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, κατεδιώκοντο, εἰς φρικώδεις βασάνους ὑπεβάλλοντο, ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν τά στίγματα τοῦ Κυρίου ἔφερον, ὑπερόριοι ἐγένεντο, εἰς θάνατον παρεδίδοντο.

Ἡ ἱστορία ὅμως κατέγραψε μέ θαυμασμό τήν καρτερίαν, τό μαχητικό σθένος καί τήν γενναίότητα τῶν ὁμολογητῶν καί μαρτύρων τῆς πίστεως, κατά τήν διάρκειαν τῆς εἰκονομαχίας τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ἠδυνήθη νά χωρίσῃ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί νά τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ τήν πίστήν τήρησιν τῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ἄλλ' ἰδοὺ, ἦρθε καί ἄλιν τῶν χαρίτων τοῦ Θεοῦ τό πρωτοκαίριον ἔαρ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλείσης Θεοδώρας καί τοῦ υἱοῦ αὐτῆς αὐτοκράτορος Μιχαήλ, ὅτε ὁ Πατριάρχης Μεθόδιος καί πλήθῃ Ἁγίων ὁμολογητῶν καί ἀσκητῶν τῆς πίστεως μετά βασιλέων καί παντός τοῦ λαοῦ, ἀσπαζόμενοι τάς σεβάσμιαις εἰκόνας, ἀνεστήλωσαν αὐτάς καί ἐξησφάλισαν οὕτω τήν Ὁρθόδοξον Πίστιν τήν ὁποίαν ἐώρτασεν ὁλόκληρος ὁ χριστιανικός κόσμος, τήν πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν.

Ἐντεῦθεν, λοιπόν, ἡ Κυριακή αὕτη ὀνομάσθη «Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας» καί πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι ἐορτάζομεν αὐτήν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναστηλώσεως καί προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων καί τῆς ἐν γένει κατισχύσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἐναντίον ὅλων τῶν αἱρέσεων.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν εὐσεβεστάτων καί πιστοτάτων καί πιστοτάτων βασιλισσῶν Εἰρήνης καί

Θεοδώρας, αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν δύο γνωστῶν ἱερῶν Συνόδων ἀνεστύλωσαν τάς εἰκόνας καί ἐστερέωσαν τήν Ὁρθοδοξίαν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀειμνήστων καί Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν Ταρασίου καί Μεθοδίου.

Οὕτω λοιπόν, οἱ ἀσεβεῖς εἰκονομάχοι καί ἀσύνετοι διώκτες καί πολέμιοι τῆς Ὁρθοδοξίας κατεσφάγησαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος τῆς ἀληθείας καί ἔμειναν κατησχυμένοι οὐδέν κατορθώσαντες κατά τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, παραδοθέντες ὑπὸ τῶν ἁγίων καί Θεοφόρων Πατέρων καί διδασκάλων τῷ ἀναθέματι, ὡς διαστρέφοντες τήν ἀλήθειαν καί μὴ ἐπόμενοι ταῖς ἀποστολικαῖς παραδόσεσι.

Ἐκτοτε πλέον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἰρηνευσε, ἀφοῦ κατέβαλε ὀριστικῶς, διὰ τῶν ὁμολογητῶν καί μαρτύρων Της, «τὴν ὀφρύν τῶν αἰρετικῶν καί δυσεβῶν πολεμίων Της καί διεσκέδασε

ὡς ἰστόν ἀράχνης τὰ βουλήματα τῆς πλάνης αὐτῶν», ἡ ὁποία (πλάνη) ἀπέβλεπε εἰς τό νά ἀνατρέψῃ «τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τό Μέγα καί Ἀπόρρητον Μυστήριον», ἀρχὴν ποιούμενοι ἀπὸ τήν ἀπόρριψιν τῆς τιμητικῆς προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῆς σπουδαιότατης αὐτῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως.

Τίς δύναται ὅμως ἀδελφοί, νά ἀντιταχθῇ εἰς τό ἔργον τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου;

Ἡ τίς δύναται νά ἀντιπολεμήσῃ τήν σοφίαν τοῦ Θεοῦ; Οὐδεὶς ἀσφαλῶς.

Διότι **«δυνατωτέρα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια καὶ**

οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτέ κακία σοφίας», ὅπως λέγει ὁ σοφός Σολομών. Ποτέ δέν θά ὑπερισχύσῃ τῆς σοφίας ἡ κακία. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀκαταμάχητος. Ἡ εὐσέβεια θά ὑπερισχύει παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους ὑφίσταται.

Αὐτό εἶναι τό δίδαγμα τῆς Ἱστορίας καί ἡ ἀφορμὴ τῆς σημερινῆς πανηγύρεως. Ὅχι μόνον ἡ συγκεκριμένη νίκη κατὰ τῆς πλάνης τῆς εἰκονομαχίας, ἀλλὰ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς τῆς νίκης, διακηρύσσομεν στεντορίως τό ἀήττητον τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἀκαταμάχητον τῆς ἀληθείας ἀνά τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι καί

Ὁ κεντρικὸς ὁμιλητὴς Σεβ.
Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος

σήμερον ἡ Ἐκκλησία πολεμεῖται. Συνεχεῖς καὶ ποικιλόμορφοι οἱ διωγμοί. Ἄνισος ὁ πόλεμος, ἀλλὰ ἡ Ὁρθοδοξία ἐπεβίωσε μέ μοναδικόν ὄπλον τὴν ἀλήθειαν.

Ἀναλογισθεῖτε, ἀδελφοί, πῶς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὀλιγάριθμοι ὄντες, μισούμενοι καὶ πολεμούμενοι ὑπὸ τῶν Ἑβραίων καὶ Ἑθνικῶν, κατενίκησαν ὁλόκληρον τὴν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐξεχριστιάνισαν αὐτήν;

Δέν ἔκαμαν «ιερόν πόλεμον» οἱ ὁπαδοί τοῦ Χριστοῦ. Δέν ἐπολέμησαν, δέν ἔσφαξαν, δέν ἐδίωξαν οὐδένα. Ἀπεναντίας, ἐπολεμοῦντο, ἐσφάττοντο καὶ ἐδιώκοντο πάντοτε καὶ πάντοτε ἐνίκουν. Ναί, «αὕτη ἡ πίστις ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Ἰωάν. 5,4).

Τό ἀκαταμάχητον ὄπλον τῆς ἀληθείας μᾶς παρέδωσαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Διὰ τοῦ ὄπλου αὐτοῦ οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐνίκησαν «τούς Μακεδόνιους καὶ Νεστορίους, καὶ τούς Εὐτυχεᾶς καὶ Διοσκόρους, Ἀπολλιναρίους τε Σαβελλιοσεβήρους λύκους βαρεῖς ἀποδειχθέντας» (Στιχηρὸν Κυριακῆς Ἀγ. Πατέρων) καὶ ὅλους τούς αἰρετικούς.

Ἡ ἀλήθεια τῆς ὀρθοδοξίας, ὅπως διευτυπώθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, παρωμιάσθη πρὸς τὸν ἦχον τῶν σαλπύγγων διὰ τοῦ ὁποῖου κατηδαφίσθησαν τὰ ἱερικούντια τείχη κάθε αἰρέσεως.

Εἶναι ὄντως ἀπορίας ἄξιον καὶ θαυμασμοῦ τό ὅτι ὅσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τέλει ἐνικήθηκαν ὡσάν νά ἐπολέμουν ἑαυτούς καὶ τὰ βέλη των νά ἐπέστρεφον κατὰ τῆς κεφαλῆς των. Ἡ θεία ἐπέμβασις πάντοτε περιέσωζε τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ἴσως κατὰ περιόδους νά περιορίζοντο εἰς ὀλίγα μέλη ἐπὶ τῆς Γῆς, πλὴν πάντοτε ἐπεβίωνε καὶ ἐξηπλοῦτο πάλιν.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ λ.χ. ἅπαντα τὰ Πατριαρχεῖα τῆς ἐποχῆς εἶχον ἀποδεχθεῖ τὸν μονοθελητισμόν καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ τὸν Ἅγιον Μάξιμον καὶ τούς μαθητάς του. Μετὰ ταῦτα ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε, ὁ Μάξιμος ἀνεκηρύχθη Ἅγιος καὶ οἱ πέντε σύγχρονοί του Πατριάρχαι ἀνεθεματίσθησαν ὡς αἰρετικοί.

Ὅμοίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰκονομαχίας τὰ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὀλιγόστευσαν. Εἰς τούς Ἐπισκοπικούς θρόνους τῆς Αὐτοκρατορίας ἦσαν οἱ εἰκονομάχοι. **Ἡ εἰκονομαχικὴ «Ἐκκλησία», ἦτο ἡ κρατοῦσα ἐκκλησία τῆς ἐποχῆς.** Οἱ Ὁρθόδοξοι κληρικοί καὶ λαϊκοὶ ἐδιώκοντο, μὴ δεχόμενοι καμμίαν ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν αἰρετικῶν. Καί πάλιν ἡ ἀλήθεια ἐθριάμβευσε.

Ἀργότερον ἦλθον ἄλλες αἰρέσεις. Ὁ Κύριος ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλους ἀγωνιστάς. Κατὰ τῆς ἐπηρμένης ὀφρῦος τοῦ Πάπα, ἡγωνίσθησαν οἱ: Ἅγιος Φώτιος, Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς, Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, οἱ Ἀγιορίτες Πατέρες οἱ ἐπὶ Βέκκου μαρτυρήσαντες καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἀπαντες ἐπολεμήθησαν, ἀλλὰ ἐν τέλει ἐνίκησαν καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀνεκήρυξε αὐτούς Ἁγίους.

Ὅτε πάλι διὰ πυρός καὶ σιδήρου ὁ Ἰσλαμισμός κατέκλυσε τὰς Ὁρθόδοξους χώρας, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καί πάλιν ἡ Ὁρθοδοξία ἐπεβίωσε λάμπουσα κεκαθαυμένη ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ.

Οὕτως ἔφθασε ἕως

Ἡ χορωδία ὑπὸ τὸν πρωτοψάλτην κ. Ἀθαν. Ἰωαννίδην.

τῶν ἡμερῶν μας καὶ παρεδόθη εἰς ἡμᾶς ἀμώμητος ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις, ὡς πολυτίμητος θησαυρός μέ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά τὸν διαφυλάξωμεν.

Καί σήμερον ἀδελφοί, κατὰ τὰς ζοφεράς καὶ χαλεπὰς ἡμέρας τοῦ 21ου αἰῶνος, αἱ αἰρέσεις, δυστυχῶς, προϊόντος τοῦ χρόνου πολλαπλασιάζονται καὶ κατακοῦν ὁλοένα καὶ περισσότερον ἔδαφος. Ἐν σχήματι ἀλωπέκων οἱ αἰρετίζοντες οἰκουμενιστές, μέ προεξάρχοντα τὸν Λατινόφρονα Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖον, κινοῦνται πρὸς ἔνωσιν μετὰ τῶν αἰρετικῶν, τῶν Παπικῶν, Προτεστάντων καὶ Μονοφυσιτῶν.

Οὗτος ὡς ἀποστάτης τῆς Ὁρθοδόξιας, κινεῖται πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σατανικῶν του σχεδίων, τῆς νέας τάξης πραγμάτων τῆς νέας ἐποχῆς. Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ οὐδέποτε δέχονται συμπροσευχές μετὰ αἰρετικῶν, οὐδέποτε τρέχουν εἰς τὰ παζάρια τοῦ Βατικανοῦ διὰ νά πωλήσουν τὴν Ἀγιώτατην

Οί ἀρχιερεῖς τῆς Συνόδου καί ὁ ἱερός κλῆρος.

Ὁρθοδοξίαν, οὐδέποτε συλλειτουργοῦν μέ ἐκεῖνον πού καταρᾶται ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός ὁ ὁποῖος λέγει: «τόν πάπα νά καταρᾶσθε διότι αὐτός εἶναι ἡ αἰτία γιά ὅλα τά κακά». Αὐτό ἦτο πάντοτε τό φρόνημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας: ὄχι συλλείτουργα καί συμπροσευχές μετά τῶν αἰρετικῶν. Καί τοῦτο ὄχι ἀπό μίσος ἀλλά ἀπό ἀγάπη. Ὅπως ὁ γιατρός ἀγαπᾷ τόν ἀσθενῆ, ἀλλά μάχεται καί πολεμᾷ τήν ἀσθένειαν, ἔτσι καί ἐμεῖς. **Πρέπει νά ἀγαποῦμε τόν ἁμαρτωλό, ἀλλά νά πολεμοῦμε τήν ἁμαρτίαν. Νά ἀγαποῦμε τόν αἰρετικό, ἀλλά νά μαχόμεθα τήν αἵρεσιν.**

Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ἄξιος τιμῆς ὡς Ὁρθόδοξος, ὅταν ὀρθοτομεῖ τόν λόγον τῆς ἀληθείας. Μόνον τότε ὀφείλομεν εἰς αὐτόν ὑπακοή. Οἱ Ὁρθόδοξοι ὁμολογοῦμε διά τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων πίστιν εἰς τήν μίαν Ἀγίαν Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ σημερινοί οἰκουμενισταί, ἀντιθέτως ἀρνοῦνται τό Θεῖον τοῦτο δόγμα, ἥτοι τήν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί ὁμολογοῦν Ἐκκλησίας πολλές, ὅσας καί αἱ αἱρέσεις, ὅπως ὁ Παπισμός, ὁ Προτεσταντισμός, ὁ Μονοφυτισμός κ.ἄ..

Ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν ὑπακοήν ὀφείλομεν εἰς τούς ψευδεῖς αὐτούς ποιμένας.

Οἱ Ὁρθόδοξοι πιστεύομεν καί ὑπακούομεν εἰς τήν μίαν Ἀγίαν Καθολικήν Ἐκκλησίαν καί εἰς τήν διδασκαλίαν των ἀνά τούς αἰῶνας Ἀγίων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐντέλονται διά τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων: «**πᾶσι τοῖς αἰρετικοῖς Ἀνάθεμα**».

Σημαίνει δέ τό ἀνάθεμα χωρισμόν καί ἀποτελεῖ ὁμολογία τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ, ὅτι ἡ αἵρεσις εἶναι κεχωρισμένη ἀπό τόν Θεόν καί τήν Ἐκκλησίαν.

Καί ὅμως οἱ σημερινοί Οἰκουμενισταί παρακούουν τήν Ἐκκλησίαν. Οὐδεμίαν αἵρεσιν καί οὐδένα αἰρετικόν παλαιότερον καί σημερινόν ἀναθεματίζουν, λέγοντες, ἄκουσον-ἄκουσον, ὅτι πᾶσα αἵρεσις ἀποτελεῖ κλάδον τῆς Ἐκκλησίας. Παρόλα ταῦτα ὅμως ἡ Γνήσια Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, κλυδωνιζομένη ἐν μέσῳ μυρίων κυμάτων καί ἀναλογιζομένη τούς φρικαλέους διωγμούς, κατόρθωσε νά θριαμβεύσει κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν καί ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν Της καί νά διατηρεῖ ἄσβεστον τήν φλόγαν τῆς ἀληθοῦς πίστεως ἡ ὁποία φωτίζει καί ἀναζωογονεῖ τήν ἀνθρωπότητα.

Οἱ σημερινοί ποιμένες τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἡσπᾶσθησαν τήν πλάνην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἠμνήστευσαν ὅλας τās αἱρέσεις, Μονοφυσίτας, Παπικούς, ἀκόμη καί τούς εἰκονομάχους, ἀγιομάχους καί ἐκκλησιομάχους Προτεστάντας. Ἔστρεψαν ὅμως τὰ βέλη των κατὰ τῶν ζηλωτῶν τῆς ἀληθείας. Δέν πολεμεῖ ὁ κ. Βαρθολομαῖος καί ὁ κ. Χριστόδουλος τούς Γνησίους Ὁρθοδόξους μέ τήν πειθῶ καί τόν λόγον, διότι ἀπλούστατα δέν ἔχουν τήν ἀλήθειαν. Καί λόγος ἄνευ ἀληθείας οὐδεμίαν ἰσχύν ἔχει.

Χρησιμοποιοῦν ὅμως τὰ ὅπλα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας: διωγμούς, συκοφαντίας καί πᾶν βίαιον μέσον. Καί τοῦτο διά νά ἀποδείξουν ἐνώπιον παντός καλοπροαίρετου ἀνθρώπου, ὅτι εὐρίσκονται ἐν ἀδίκῳ. Διότι **οἱ πραγματικοί ὁπαδοί τῆς εὐσέβειας δέν ἦσαν ποτέ διώκται, ἀλλ' ἐδιώκοντο.** «**Πάντες γάρ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζεῖν διωχθήσονται**».

Ἀποψις μέρους τοῦ ἀκροατηρίου.

Οἱ διωγμοὶ εἶναι τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καί ἡ ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἔχει νά ἐπιδείξει ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Κυρίου τά στίγματα τῶν διωγμῶν.

Οἱ κρατοῦντες εἰς τί καυχῶνται;

Εἰς τό πλῆθος;

Ἀλλά οἱ ἀσεβεῖς ἀνά τόν κόσμον εἶναι πολυπληθέστεροι.

Εἰς τήν κοσμικήν δύναμιν καί τήν οἰκουμένην εὐχέριαν;

Αὐτά εἶναι ἐπαινετά μεταξύ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τούτου, οὐχί τῶν πράγματι ἐναρέτων.

Μήπως εἰς τάς διώξεις ἐναντίον τῶν Γ.Ο.Χ.;

Ἀλλά τοῦτο εἶναι πρός ὄνειδος των, καί ἀπόδειξις ὅτι δέν εἶναι τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Πρόσφατον εἶναι τό παράδειγμα τοῦ διωγμοῦ τῶν Ἑσφιγμενιτῶν.

Ποιός ποτέ χριστιανός, ἀντάξιός τῆς κλήσεώς του, ἔδωσεν ἐντολάς νά ἐξορισθοῦν ὅσοι διαφωνοῦν μετ' αὐτοῦ, ἢ νά φυλακισθοῦν εἰς τήν κατοικίαν των καί νά ὑστερηθοῦν τροφίμων φαρμάκων καί λοιπῶν ἐφοδίων ἕως ὅτου ἀποδεχθοῦν τά φρονήματά του;

Οὐδέποτε χριστιανοί μετεχειρίσθησαν παρομοίας μεθόδους.

Πλήν ὅμως ἄς ἀντιγράψουν οἱ Μελέτιοι Μεταξάκηδες, Χρυσόστομοι Παπαδόπουλοι, Σπυρίδωνες Βλάχοι καί Βαρθολομαῖοι Ἀρχοντῶνες τούς παπικούς ἱεροεξεταστές.

Ἡμεῖς θά μιμούμεθα τούς προπάτορας ἡμῶν Ἀγίους Πατέρας, τούς κληροδοτήσαντας εἰς ἡμᾶς τήν ἀλήθειαν καί οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται πλησίον τοῦ θρόνου τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος τούς ἐστέφανωσεν μέ τόν ἀμάραντον τῆς δόξης στέφανον.

Πρός ὑμᾶς βοῶμεν:

ᾠ Μεθόδιοι! ᾠ Στουδίται! ᾠ Φώτιοι!

ᾠ Μάρκοι Εὐγενικοί!

Ἅγιοι Πατέρες ὁμολογηταί καί κήρυκες τῆς Ὁρθοδοξίας. ᾠ μάρτυρες πανεύφημοι! Οἱ μή φεισθέντες τῆς ζωῆς ὑμῶν καί ἐκχύσαντες τό ἀτίμητον ὑμῶν αἷμα ὑπέρ τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας καί τῶν παραδόσεων αὐτῆς πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα καί ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύ-

ταις ἡμέραις ἀναδείξει ζηλωτάς τῆς πατρώας εὐσεβείας καί ὁμολογητάς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως προθύμους νά θυσιασθοῦν ὑπέρ τοῦ ιδεώδους τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Ὁρθοδοξία ζητεῖ θάρρος.

Ἡ Ὁρθοδοξία ζητεῖ πνεῦμα ἀντιστάσεως.

Ἡ Ὁρθοδοξία ζητεῖ μαχητικότητα ἀπέναντι ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπιβουλεύονται καί ἐπιθυμοῦν νά Τήν ἐξαπατήσουν.

Ἄς τηρήσωμεν τήν Ὁρθοδοξίαν, ἀδελφοί, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, διότι εἶναι μέγα κειμήλιον πάντων τῶν πατρῶων παραδόσεων. Ἄς φυλάτσωμεν τήν Ὁρθοδοξίαν ὡς Ἱερά Παρακαταθήκην.

Νῦν ὑπέρ πάντων ὁ Ἄγων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Σύν Θεῷ, ὁλοκληρώσαντες τόν ἑορτασμόν τῆς μεγάλης ἡμέρας εἰς τιμὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀναπέμπομεν εὐχαριστίας εἰς τόν πανάγαθον Θεόν ἡμῶν, τόν καταξιώσαντα ἡμᾶς τῆς θεοδότου ταύτης δωρεᾶς καί κατὰ τό παρόν ἔτος τῆς εὐδοκίας Του.

Πληρούμεθα ἐξαιρέτου χάριτος καί δυνάμεως εἰς τόν τραχύν ἀγῶνα τῆς πίστεως κατὰ τήν λαμπράν ταύτην ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ ἀλήθεια ἔλαμψεν, ἡ πίστις ἀνυψώθη, ἡ πλάνη κατηργήθη, οἱ ἄγῶνες τῶν Πατέρων ἐβραβεύθησαν θείῳ βουλήματι καί ὁ Θεός ἐδοξάσθη.

Εἶναι ἡμέρα δόξης καί τιμῆς δι' ἡμᾶς τούς ἀγωνιζομένους τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως, τό

λῆμα τῆς εὐσεβείας, τό μικρόν ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, τό χλευαστικῶς ἀποκαλούμενον παλαίημερολογίται, ἐνῷ δέν εἴμεθα ἡμερολότραι, ἀλλά οἱ μετ' εὐσεβείας συνεχισταί τῶν Θείων καί Πατερικῶν ἐνταλμάτων καί παραδόσεων, ἀκαινοτόμητοι καί εὐπειθεῖς «τοῖς ἐκείνων ρήμασι»!

Εἶναι συνεπῶς ἡ σήμερον ἑορτή ἀποκλειστικῶς ἰδική μας καί ὄχι τῶν καινοτόμων, ὁ ὅποιοι ἀντί τιμῆς χλευάζουν ταύτην ἐμπαικτικῶς, ἀφοῦ κατεκρήμνισαν τό τεῖχος τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἰσοπέδωσαν Παπισμόν, κακοδόξους αἱρέσεις καί Ὁρθοδοξίαν, εἰς ἀτίμωσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς νοήματος τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τό γελοῖον ἐπιχείρημα, ὅτι

Ὁ μακαριώτατος Ἀρχιεπ. κ. Χρυσόστομος καί ὁ τελετάρχης τῆς ἐκδηλώσεως π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ πολίος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκάκιος ἀπευθύνων χαιρετισμόν.

«βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἐσωστρέφειαν» πού μέχρι σήμερον ἐπεκράτει εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.(!)

Δηλαδή, βγαίνουν εἰς τὸ ὀρθόδοξον κήρυγμα;

Ἀλλὰ εἰς ποίους ὁμιλοῦν οἱ θεομπαίκτες ἐξαπατῶντες τὴν νοημοσύνην μας; Ποῦ καὶ πότε ἐκήρυξαν ὀρθοδοξίαν οἱ, Ἀθηναγόρας, Δημήτριος, Βαρθολομαῖος, Στυλιανός, Χαρκιανάκης Παρθένιος, Ἀλεξανδρείας, Χριστόδουλος καὶ λοιποὶ διασῶνται τῶν αἰρετικῶν καὶ μουσουλμάνων;

Ὁρθοδοξίαν ἐκήρυξαν ἢ ἐποδοπάτησαν νόμους καὶ παραδόσεις ἐκκλησιαστικές καὶ ἐβλάσφημησαν κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἀποκαλέσαντες ἄλλος τὸν ἀναμάρτητον Ἰησοῦν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄλλος τὸν Μωάμεθ προφήτην;

Ποίαν ὀρθοδοξίαν πανηγυρίζουν σήμερον οἱ μοναχοκτόνοι τῆς Ἐσφιγμένου Μονῆς, ἡγέται λεγόμενοι Ἐκκλησιαστικοί;

Ἀποκαλοῦν «σχισματικούς» τοὺς ὀρθοτομοῦντας εἰς τὴν πίστιν, καὶ ἀγιωτάτους τοὺς παπικούς, Προτεστάντας, Μεθοδιστάς καὶ παπαδίνους καὶ ὅλον τὸν συρφετὸν τῶν αἱρέσεων δεχόμενοι ὡς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὰ στόματα τοῦ Ἄδου!

Καὶ εἰς τὸ ὀλέθριον σκηνικὸν παρουσιάζονται ἀτυχῶς συνήγοροι, ὁ φάσκων καὶ ἀντιφάσκων Θεόκλητος Διονυσιάτης καὶ ἄλλοι μέ τὸν τίτλον Θεολόγοι, εἰς τὴν οὐσίαν ὅμως διαστρεβλωταὶ τῆς ἀληθείας καὶ ὑπέρμαχοι τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως.

Ἄλλ' ὦ εὐσεβεῖς καὶ φιλοπάτορες υἱοὶ τῆς ἀληθείας, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Στῆτε ἀνδρεῖοι εἰς τὰς ἀδαμαντίνους ἐπάλξεις τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀποστραφεῖτε πάντα νεωτερισμὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ὑπαγόμενον τοῦ διαβόλου. Ἀντίστητε τῷ πονηρῷ καὶ θέσθε εἰς τὰς καρδίας σας τὸ τοῦ Παύλου: «*Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις*».

Οὐδεμία ἀπολύτως συγκατάβασις χωρεῖ εἰς τὰ τῆς πίστεως ἡμῶν.

Ἀκολουθήσατε τὰ ἴχνη τῶν θεοσόφων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀδιαφορήσατε εἰς τὰς πανούργους μεθόδους τῶν πολεμίων, ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, οἵτινες ἔχοντες ὡς συνεργόν τὸ ψεῦδος καὶ τὴν λασπολογίαν ἐπιχειροῦν ἀθεοφόβως νὰ διασείσουν τὸν πύργον τῆς ψυχῆς σας.

Εὕρισκόμεθα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός «φυλάσσοντες Θερμοπύλας» διὰ νὰ ἀποκρούσωμεν τοὺς ἐπιδρομεῖς κατὰ τῆς ἀμώμου Ὁρθοδοξίας καὶ διασφαλίσωμεν, κατὰ τὸ δυνατόν ἐν ἡμῖν, τὴν νύμφην τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Του.

Ὁ πόλεμος, ὡς φυσικόν, ἔχει τὰς νίκας του, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνδοξα θύματά του.

Ἡ ἁγία αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, τὸ ἐπῆκεντρον τῆς σημερινῆς μας ἑορτῆς, ἐδοκιμάσθη σκληρῶς εἰς τὴν ζωὴν της, μετὰ τῶν πριγκιπισσῶν θυγατέρων της ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της στρατηγοῦ Βάρδα καὶ τοῦ υἱοῦ της αὐτοκράτορος Μιχαήλ, ἐγκλεισθεῖσαι δυναστικῶς εἰς Μονὴν ἕως τέλους ζωῆς των, παρὰ τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν πού προσέφερε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ κράτος, ὡς σοφὴ καὶ ἐπιδεξία χειραγωγός καὶ κυβερνήτης.

Στέφανος καὶ τιμὴ καὶ αἰωνία δόξα αὐτῶν καὶ πάντων τῶν θεαρέστως ἀγωνισαμένων τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως.

Στέφανος καὶ τιμὴ καὶ εἰς ἡμᾶς αἱ ὕβρεις καὶ οἱ χλευασμοὶ διὰ τὸ ὀρθόδοξον φρόνημά μας.

Καὶ ὁ Κύριος ὑβρίσθη καὶ ἐταπεινώθη καταλειπὼν ἴδιον παράδειγμα δι' ἡμᾶς.

Ὅθεν ἡ χάρις τοῦ εὐεργέτου Θεοῦ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, τῶν παγχρύσων στομάτων τοῦ Λόγου, εἴη μεθ' ἡμῶν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ τετιμημένου καὶ ἱεροῦ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγῶνος καὶ ἀνταμοιβὴν οὐράνιον. Ἀμήν.

Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ ἱερατεῖον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ 2003

«Ἀνέστη Χριστός ἐκ νεκρῶν λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῆν χαράν μεγάλην»

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

Χαρά Θεοδώρητος, ἀνέκφραστος καί ἀπερίγραπτος, πληροῦσα τό σύμπαν καί ὑπερτεροῦσα πάσης ἄλλης εἰς περιεχόμενον καί αἰσθήματα, ἡ χαρά τῆς τοῦ Κυρίου ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Χαρά καί ζωή ἐκ τοῦ θανάτου. Χαρά ἐκ τοῦ θεοδέγμονος τάφου, καί ἐκ τοῦ ἄδου!

Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἀποκατάστασις καί θεραπεία τῆς πρώτης καί μεγάλης τιμωρίας τοῦ Ἀδάμ διά τοῦ θανάτου, ἕνεκα τῆς παρακοῆς καί τῆς παραβάσεως.

Ἡ παρακοή τοῦ πρώου χοικοῦ Ἀδάμ ἐπέφερε τόν θάνατον. Ἡ ὑπακοή τοῦ δευτέρου Ἀδάμ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς τήν θείαν βουλήν διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων ἐπέφερε τήν αἰώνιον ζωήν καί ἀτελεύτητον χαράν.

Διό καί ἡ Ἐκκλησία εὐφραينوμένη ψάλλει: «Χαράς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τήν πείραν εἰληφότα».

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἀποτελεῖ τό ἀψευδές τεκμήριον τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν πίστεως καί τό ἀρραγές θεμέλιον αὐτῆς, κατὰ τόν Παῦλον: «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν κενή δέ καί ἡ πίστις ἡμῶν»!! (Κορινθ. ΙΕ' 14)

Ἡ Ἀνάστασις, ὡς γεγονός ἀναμφισβήτητον καί ἀδιάψευστον δέν περιορίζεται μόνον εἰς τήν θέαν τῶν ὀλίγων μαθητῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους πολλάκις ἀνεφάνη ὁ Κύριος καί συνέφαγε καί ἐψηλαφήθη, ἀλλά «ῥῶθη καί ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ», κατὰ τόν Παῦλον (Κορινθ. Α' 15,5)

Μόνον στόματα φθονερῶν θεομάχων τολμοῦν ἀποτυχημένως διάψευσιν τῆς πασιφανοῦς ἀληθείας.

Τό θαῦμα τῶν τριῶν νεκραναστάσεων πού ἐνήργησεν ὁ Κύριος ἔτι ὢν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐνώπιον πλήθους ἱκανοῦ, ὡς ἐξουσιαστής ζωῆς καί τοῦ θανάτου τίς τό ἀμφιβάλλει; Ὁ δέ ἐνεργῶν εἰς ἄλλους τοιαῦτα σημεῖα καί τέρατα προστακτικῶς, εἰς ἑαυτόν προσωπικῶς ἀδυνατεῖ;

Τό βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ σωτηρία ἡμῶν ἔγκειται εἰς τήν ἔνδοθεν πίστιν, αὕτη δέ καί πάλιν κατὰ τόν Παῦλον ἐστί, «ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἑβρ. ΙΑ' - 1) Ἄρα πίστις καθορῶσα τό αἰώνιον μέλλον, παρόν.

Τοιαύτη καί τοσαύτη ἦτο ἡ πίστις τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐρρίπτοντο εἰς τήν

σφαγὴν καί τήν πυράν προθύμως διά νά συμβασιλεύσουν αἰωνίως μετά τοῦ Χριστοῦ.

Πέραν ὅμως αὐτῶν, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ὡς βάσις τῆς πίστεως εἶναι στοιχεῖον ἀποδεικτικόν τῆς ἀληθείας, ὡς αἰσθητή πληροφόρησις εἰς τοὺς μαθητάς καί τοὺς πεντακοσίους ἀδελφούς.

Ὁ δέ θεῖος Παῦλος μετά πλήρους βεβαιότητος καί καθ' ὁλοκληρίαν στηρίζει τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν ἀγίαν Του Ἀνάστασιν.

Ἐν τούτοις, ἐπειδή οἱ ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρις ἡμῶν παμπληθεῖς πολέμιοι τῆς εἰς Χριστόν πίστεως, μισοῦντες Χριστόν καί Χριστιανούς ἀντιτάσσουσιν κοσμικὰς θεωρίας καί πλῆθος ἀθλίων καί γελοίων συγγραφῶν πρὸς ἄγραν ἀδυνάμων, τόν λόγον ἔχει καί πάλιν ἡ ἔνδοθεν πεπληροφορημένη συνείδησις, ὡς πίστις ὑγιαίνουσα διά τοὺς μύστας τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ὁ αὐτός Ἀπόστολος ἀναφέρει: «Ἀδελφοί, ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί» (Α' Κορινθ. Α' 18).

Οἱ δέ Πατέρες λέγουν: «πίστις ἡγεῖσθω μόνη καί μὴ ἀπόδειξις». Εἶναι δέ ἀπαραίτητος ὁ λόγος τῆς πίστεως πρὸς σωτηρίαν ὅχι μόνον διά τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους ἀλλὰ ὑπῆρξε καί διά τὰς ἐν τῷ Ἄδη κατεχομένας ψυχάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἠλευθερώθησαν μόναι αἱ πιστεύσασαι εἰς τό κήρυγμα τοῦ μέχρις Ἄδου καταβάντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διό καί μόναι αὗται αἱ ψυχαὶ συνανεστήθησαν μετά τοῦ Χριστοῦ.

Δέν περιορίζεται δέ τό κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως εἰς ἓνα ὑπό χρόνον γεγονός ὡς ἱστορικόν, ἀλλὰ ἀξιοποιεῖται μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων μέ τήν ἀνάστασιν τῶν ἀνθρώπων ὡς σκοπός, κατὰ τήν ὑμνογραφίαν τῆς Ἐκκλησίας: «Χριστός ἐμοί με σταυρούμενος, Χριστός ζωὴν μοι χαρίζεται».

Τοιαύτη ἡ ἀξιολόγησις τῆς Ἀναστάσεως, μέ ἀρχὴν ὅμως καί προϋπόθεσιν πρωτίτως τήν ἀνάστασιν μας ἐκ τοῦ πτώματος τῆς ἁμαρτίας καί τήν καινότητα τῆς κατὰ Χριστόν ζωῆς, κατὰ τήν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου: «Συνετάφημεν αὐτῷ διά τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καಿನότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. ΣΤ' 4).

Ναί! Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά! Αὕτη ἡ τιμή καί ἡ δόξα τῆς Ἀναστάσεως, νέα ζωὴ

μετά Χριστοῦ πέραν τοῦ προσκαίρου χαρμοσύνου αἰσθήματος τῆς λαμπρᾶς ἡμέρας. Διότι κατὰ τόν θεῖον Χρυσόστομον, ἡ ἀγία Ἀνάστασις «τὴν γῆν οὐρανόν ἀνέδειξε, τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τῶν ἀγγέλων ἀνέμιξε, τοῦ θανάτου τό κράτος κατήργησε, τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχύν ἐξανέυρωσε καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν δύναμιν ἠφάνισε.

Ἐντεῦθεν, ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του εἶναι ἀδύναμος, διὰ τοὺς ἀληθεῖς χριστιανούς».

Ἄς πολεμοῦν οἱ ἄπιστοι, ἅς ἀρνοῦνται τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως οἱ ὀρθολογισταί. Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁπαδοὶ ἀνδρίζονται καὶ ἀντιπολεμοῦν μετὰ ψυχῆς γενναίας κατὰ τῆς βλασφημίας τῆς Θεότητος.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἐπίλογος εἰς τό ἔργον τῆς θείας οἰκονομίας. Εἶναι ὁ μεγαλειώδης θρίαμβος τῆς ἐνδοξοτέρας νίκης. Διό ἐορτάζομεν ἐνδόξως, «θανάτου τὴν νέκρωσιν, ἄδου τὴν καθαίρεσιν, καὶ ἀπαρχὴν ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου καὶ ἀγίας, ὑμνοῦντες Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἐν ταύτῃ ὅμως τῇ «κλητῇ καὶ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ», τὴν Ἀναστάσιμον χαράν ἐπισκιάζουν ἐφέτος τά δεσμά τῶν συγχρόνων ὁμολογητῶν πατέρων τῆς Ἐσφιγμένου Μονῆς καὶ ὁ αἱματηρὸς πόλεμος, διό καὶ παμπληθεῖς καὶ διάθερμοι προσευχαὶ καὶ δεήσεις ἀναπέμπονται πρὸς τόν Ἀναστάντα Κύριον καὶ Θεόν, ὅπως σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς καταπαύσῃ διαπαντός ἀμφοτέρας τὰς αἰτίας τῆς γενικῆς λύπης, δωρούμενος εἰρήνην χαρμόσυνον καὶ ἀναφαίρετον οὐρανόθεν, κατὰ τὴν ἰδίαν Αὐτοῦ ὑπόσχεσιν: «Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν».

Ταύτην καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα ἄνωθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς οὐράνιον δῶρον ἐπὶ τῇ μεγίστῃ ἐορτῇ τοῦ Πάσχα, ἥτις ἀποτελεῖ τόν μεγαλειώδη θρίαμβον τῆς ἐνδοξοτέρας νίκης κατὰ τοῦ θανάτου, καὶ τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἄδου.

Πέραν τούτων, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τό φεγγοβόλημα καὶ ἡ δόξα τοῦ οὐρανοῦ, ἥτις ἀντανακλῶσα εἰς τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένην Ἐκκλησίαν κινεῖ ταύτην εἰς τὴν περίφημον ὑμολογίαν: «Νῦν πάντα πεπληρωται φῶς, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

Τούτου τοῦ οὐρανίου καὶ θείου φωτός καὶ ἡμεῖς ἀπλῶς σήμερον ἐμφορούμενοι, ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἐορτῇ τῶν ἐορτῶν, μετὰ ἀγαλλιώσης ψυχῆς ἐπευχόμεθα πάντα τὰ βέλτιστα καὶ σωτήρια εἰς πολὺν ἐτῶν περιόδους καὶ μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ εὐλογίας χαίρετίζομεν ἀναβοῶντες:

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Β΄

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Β΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (8/21-3-2003) ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ γέρων Ἱερομόναχος Ἰωακείμ. Ὁ π. Ἰωακείμ ἀνήκε εἰς τὴν χορείαν τῶν Ζηλωτῶν ἀγιορειτῶν πατέρων καὶ ἔζη εἰς τὴν Ἱ. Σκήτην Ἀγίου Νείλου, Κελλίον Ἀγίου Εὐθυμίου.

Διεκρίνετο διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀγάπην αὐτοῦ, τόν ἀσκητικόν του βίον καὶ τὴν ἀβραμιαίαν ἀρετὴν τῆς φιλοξενίας τὴν ὁποίαν εἶχεν. Κατέλιπεν συνοδείαν τεσσάρων πατέρων ἐκ τῶν ὁποίων εἷς ἱερομόναχος.

Ὁ Θεὸς ἅς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός τό αποπλανηθέν ποίμνιον
ἐκ τῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοί χριστιανοί:

Χάρις ὑμῖν, ἔλεος καί φωτισμός εἴη παρά Θεοῦ.

Εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους ἐξεμάνει εἰς τόν πόλεμον κατά τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας ἔξωθεν καί ἔσωθεν.

Ὁ πολέμιος ἐχθρός διάβολος, ὁ αἰείποτε ἐπιβουλευόμενος καί φθονῶν τήν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τήν ἀγωνιζομένην διά τήν ἀκριβή τήρησιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ἐπέλεξε τά ὄργανά του ὄχι μόνον ἐκ τῶν ἔξω, ρασοφόρους καί μωρολόγους θεολόγους διά τόν κατ' Αὐτῆς πόλεμον, ἀλλά καί ἐκ τῶν ἔσω, ἀπό τόν περίβολόν μας παλαιοημερολογίτας οὐνίτας, γενομένους γενιτσάρους διά νά κατατεμαχίσῃ καί χλευάσῃ τόν τίμιον καί ἱερόν ἀγῶνα μας καί νά ἀπώλεσῃ ψυχάς, ὥστε νά ἐμπαιζόμεθα ὡς πολυκέφαλοι μερίδες.

Ὁ ἱερός μας ἀγών ἔχει ρίζας πολυτίμους, ἀγίους καί σοφούς γενεσιουργούς του.

Τόν ἱερόν τοῦτον ἀγῶνα ἀνέδειξαν πνευματικά ἀναστήματα, ὡς τό τοῦ ἀειμνήστου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καί ὅλων τῶν σεβασμίων Ἀγιορειτῶν Πατέρων καί ἄλλων εὐσεβῶν ἀγωνιστῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ ἱερός ἀγών μας ἔχει ἐπικρατήσῃ κατόπιν πολλῶν κόπων καί θυσιῶν, διωγμῶν, φυλακίσεων, στερήσεων, δοκιμασιῶν, ἐξοριῶν, ἀποσχηματισμῶν καί προπηλακισμῶν καί πρέπει νά παραμείνῃ ἰδεώδης καί ἀγνός διά νά εἶναι ἡ ἀδιάκοπος ἱερά μαρτυρία τῆς γνησίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐκτροπή (παράβασις) ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων, ὁ ἡθικός ξεπεσμός ἐνίων κληρικῶν, αἱ φατρίαι, τὰ σχίσματα, ὁ σφετερισμός ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ἡ δημιουργία ψευδοεκκλησίας Γ.Ο.Χ. καί ἄλλα συναφῆ ἐκκλησιαστικά παραπτώματα ἐξασθενοῦν βαθμιαίως τήν δύναμιν καί τήν ἀντοχήν τῆς ἀντιστάσεώς μας κατά τῆς λαίλαπος τοῦ κατατηραμένου οἰκουμενισμοῦ καί τῆς πανθηρησκείας τοῦ διαδόλου καί στιγματίζουν τόν διεξαγόμενον σεβάσμιον καί ἀνόθευτον ἀγῶνα τῆς ἀκριβοῦς ὀρθοδόξου πίστεως.

Εἰς τόν ἀγῶνα τοῦτον, εὐρίσκεται πρωτοπόρος ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., ἀντιμαχόμενη δι' ἔργου καί λόγου κατά τῶν σκοτεινῶν σχεδίων τῶν ὀργάνων τοῦ πάπα ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἔτη, ἀπό τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Ἀτυχῶς ὅμως, κληρικοί ἀδόκιμοι καί ἐκ τῶν

ἔσω, χωρίς ἰδεολογίαν, χωρίς φόβον Θεοῦ, προέβαλαν τόν ἱερόν τοῦτον ἀγῶνα ὡς μέσον πρὸς ἰδιοτελεῖς σκοπούς των, τήν προβολήν των ἢ καί τήν κάλυψιν τῆς ἀτάκτου ζωῆς των, ἀκόμη καί τήν χριστεμπορίαν.

Αὕτη εἶναι ἡ ζοφερά εἰκὼν, ὅσων σχίζουν τήν Ἐκκλησίαν, σχίζοντες ἅμα τόν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ!

Ποίαν λοιπόν χάριν λαμβάνουν ὅσοι ἀκολουθοῦν τούτους;

Ὑπάρχει χάρις καί εὐλογία εἰς αὐτούς;

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος λέγει ὅτι τό «σχίσαι τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔλαττον τοῦ εἰδωλολατρῆσαι!» Ἀπό εἰδωλολάτρας λοιπόν δίδεται εὐλογία;

Ὁχι ἀνθρώποι! Ὁχι, μυριάκις ὄχι!

Φεύγετε τοὺς σχίστας τῆς Ἐκκλησίας. Φεύγετε τοὺς ψυχοκτόνους θεομάχους. Φεύγετε τοὺς λυκοποιμένους καί γενιτσάρους τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μὴ σᾶς ὀδηγήσουν εἰς τήν κρίσιν τοῦ Χριστοῦ καί τήν αἰωνίαν κόλασιν.

Ἀποβάλλετε τήν προσωπολατρείαν, ἡ ὁποία γίνεται εἰδωλολατρεία. Ἐλέγξατε τήν ζωήν, τὰ ἔργα καί τήν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν τῶν αὐτοπροβαλλομένων ὡς ποιμένων, ἐάν συμβαδίζουν μέ τοὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ζωήν τῶν Πατέρων.

Οἱ ἐξωτερικοὶ ἐντυπωσιακοὶ τύποι καί οἱ λόγοι περὶ ὀρθῆς πίστεως εἶναι καμουφλαρίσματα καί δελεάσματα διά τοὺς ἀφελεῖς. Ἡ ὀρθοδοξία εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ὀρθοπραξίαν καί ὑποταγήν εἰς τοὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ πολῦτιμος ψυχὴ διά νά εἶναι ἀρεστή εἰς τόν Θεόν, πρέπει νά εἶναι εὐθυγραμμισμένη μέ τὰς ἐντολάς τῶν Πατέρων καί ὄχι μέ τὰς δολοπλοκίας τῶν ἐπιτηδείων λαοπλάνων. Ὁ προφ. Δαβίδ γράφει εἰς τοὺς ψαλμούς, «ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καί μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω».

Ταῦτα, ἐκ καθήκοντος πατρικοῦ διά νά μὴ λογισθῇ ὅτι ἀμελῶμεν διά τήν σωτηρίαν τῶν πλανηθέντων προβάτων.

Μέ τήν ἐλπίδα δέ τῆς ἀνανήψεως καί ἐπανόδου σας εἰς τήν νόμιμον Ἐκκλησίαν, τήν εὐθεϊαν, δηλαδή ὁδόν τοῦ Κυρίου, διατελοῦμεν εὐχόμενοι πατρικῶς τόν ἐξ ὕψους φωτισμόν σας.

Διά τήν Ἱεράν Σύνοδον

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Β'

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ πολιοῦ Μητροπολίτου

Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου

Ἐν Ἀθήναις 28-3-2003

Πρὸς

τούς Σεβασμιωτάτους ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς
τούς συγκροτοῦντας τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον,
τούς Τιμίους καὶ εὐλαβεῖς Ἱερεῖς τῆς Ἐκκλη-
σίας ἡμῶν καὶ τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
Αὐτῆς.

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Χριστὸς Ἀνέστη.

Ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ μου εἰς τὴν χορείαν τῆς
Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἐπιθυμῶ ὅπως ἀναφερθῶ
δι' ὀλίγων διὰ τό παρελθόν τῆς ιδιωτεύσεώς μου
καὶ διὰ τό εὐχάριστο παρόν.

Εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον
κυρόν Αὐξέντιον Συνόδου εὐρέθημεν πολλάκις
ἀντιμέτωποι, διαφωνοῦντες ἐπὶ ἀποφάσεων ἀν-
τικανονικῶν, ἐγὼ τε ὁ γράφων τὴν παροῦσαν, ὁ
τότε Θεσσαλονίκης, καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, καὶ ὁ ἀείμνηστος Κυ-
κλάδων Γαβριήλ.

Διὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω λόγον, εὐρισκόμεθα πολ-
λάκις ὑπὸ διωγμόν, διό καὶ ἀπεσύρθημεν μὴ δυ-
νάμενοι νὰ συνεργασθῶμεν ἐπὶ ἀντικανονικῶν
θέσεων καὶ παραβάσεων, βλάπτοντες καὶ ψυχὴν
καὶ Ἐκκλησίαν. Λαβόντων δέ χώραν τὴν περίο-
δον ἐκείνην καὶ τῶν πραξικοπηματικῶν ἐπισκο-
πικῶν χειροτονιῶν, διευρύνθη τό —μεταξύ ἡμῶν
τῶν τριῶν καὶ τῶν διαπραξάντων τά ἐν λόγῳ
πραξικοπήματα— χάσμα καὶ παραμείναμεν ἀπο-
μεμονωμένοι. Ἐχοντες ὅμως βαθεῖαν ἐπίγνωσιν
τῶν Ἐπισκοπικῶν ἡμῶν εὐθυνῶν, δέν ἐδημιουργή-
σαμεν ἑτέραν Ἐκκλησίαν, οὔτε προέβημεν εἰς
ἐπισκοπικὰς χειροτονίας, ἀλλὰ ἐστάθημεν εἰς
μίαν κανονικὴν διαμαρτύρησιν, ἀναμένοντες τό
ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Βραδύτερον ὅμως διεσπάσθη καὶ ἡ μεταξύ
τῶν τριῶν ἡμῶν συνεργασία καὶ παρεμείναμεν
συνεργαζόμενοι, ἐγὼ τε καὶ ὁ ἀείμνηστος Κυ-
κλάδων Γαβριήλ ἕως τῆς τελευτῆς του, ἐπὶ τῇ

ἀποφάσει τοῦ τότε Θεσ/νίκης Χρυσοστόμου
ὅπως συνενωθῇ μετὰ τῆς ὑπὸ τὸν Πειραιῶς Γε-
ρόντιον προσωρινῆς Συνόδου. Καὶ τοῦτο, ἐκ φό-
βου μήπως τό κύκλωμα θὰ ἡχρήστευε καὶ θὰ
ἀπερρόφα τὸν ἀδελφόν.

Ἐσχάτως ὅμως, ὅταν μοῦ ἐπροτάθη ὑπὸ
μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ Αὐτοῦ τούτου τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, ἐπισκεφθέ-
ντων μέ ὅπως ἐπανέλθω εἰς Αὐτήν, ἐκτιμήσας
τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν τῶν ἀδελφῶν καὶ χρηστὴν
διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τό παρόν σχῆμα
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεφάσισα τὴν ἔνταξίν μου
εἰς αὐτὴν δεχθεὶς μετὰ συγκινήσεως τὴν συνερ-
γασίαν διὰ τό καλόν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ πο-
λὺ ἔχει ταλαιπωρηθῇ ἀπὸ ἀταξίας μὴ ἰδεολόγων
κληρικῶν καὶ ἀπὸ κατακερματισμούς, γενομένη
ὄνειδος τῶν πολεμιῶν.

Ἐπὶ τούτοις εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας,
ὅπως καταστή ἀδιάσπαστος εἰς τό διηκεές ἡ
κατὰ Θεὸν ἀγάπη καὶ ἔνωσις τῶν Μελῶν τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου ἡμῶν καὶ ὁ ἱερός ἀγὼν ἀναλάβῃ
τὴν αἴγλην καὶ τό ὕψος τῆς εὐλογημένης ἐποχῆς
τοῦ Θεοφιλοῦς Πατρός καὶ Ποιμενάρχου ἡμῶν
πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου πρὸς δόξαν Θεοῦ
καὶ τῆς προδιδομένης Ὁρθοδοξίας.

Ἐν πολλῇ ἀγάπῃ καὶ ἀδελφικαῖς εὐχαῖς

† ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας Ἀκάκιος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγίου Γεωργίου Κηφησιᾶς,
μετὰ τὴν βιαίαν κατάληψιν αὐτοῦ ἀπὸ σχι-
σματικούς «λειτουργεῖται» ὑπ' αὐτῶν. Μέχρι
τὴν δικαστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος καὶ τὴν
ἐπανυπαγωγὴν του εἰς τὴν κανονικὴν δικαιο-
δοσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., οἱ πιστοὶ
καλοῦνται νὰ ἀπέχουν καὶ νὰ μὴ ἐκκλησιάζ-
ωνται ἐκεῖ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ο π. Ἀθανάσιος Τζενῆς (εἰς τό μέσον) προήχθη εἰς τόν 8' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης ὑπό τοῦ Σεβ/του Μητρ/του Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου τήν Τρίτην 19-2/4-3-2003, τῇ ἐντολῇ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, εἰς τόν Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς Τσακόν Ἀγ. Παρασκευῆς. Διωρίσθη ἐφημέριος εἰς τόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀποστόλων Δάφνης.

Ο Σεβ/τος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος τήν Κυριακὴν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐχειροτόνησεν τόν π. Γρηγόριον (κατά κόσμον Roman Keson) εἰς τόν α' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης, τήν δέ ἐπομένην Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 17/30-3-2003, προεβίβασεν αὐτόν εἰς τόν βαθμόν τοῦ Ἱερομονάχου. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς εἶναι Ρωσικῆς Καταγωγῆς.

Τήν 10/23-3-2003, Κυριακὴν τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁ Σεβ/τος Μητρ/της Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος προέβη εἰς τήν χειροτονίαν τοῦ π. Σεραφεῖμ Κομνίου εἰς τόν 8' βαθμόν τῆς ἱερωσύνης. Ὁ Πανοσιώτατος π. Σεραφεῖμ ὠρίσθη ἐφημέριος εἰς τόν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀναργύρων Αἰγίνης.

Τήν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ 21-4/4-5-2003, ὁ εὐλαβέστατος ἱεροδιάκονος π. Dragan Vidojkonic, σερβικῆς καταγωγῆς, προήχθη εἰς τόν τοῦ Πρεσβυτέρου βαθμόν, ὑπό τοῦ Σεβ/του Μητρ/του Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου. Ὁ νεοχειροτονηθεὶς ὑπηρετεῖ εἰς τό Βερολίνον, πλησίον τοῦ Πανοσιολογιωτάτου π. Θεοδώρου Πετρόφσκυ.

Ἀπό τήν πανήγυριν τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Μάρκου Εὐγενικοῦ Πατρῶν εἰς τήν ὁποίαν παρέστησαν οἱ Σεβ/τοι Μητροπολίται Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καί Χίου κ. Στέφανος.

Ἀπό τήν ἑορτήν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου εἰς Τσακόν Ἀγίας Παρασκευῆς, τήν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Λειτουργοῦν θεριναὶ κατασκηνώσεις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας μας. Διὰ πληροφορίας καὶ δηλώσεις συμμετοχῆς ἀπευθύνεσθε εἰς τὰ τηλ. 6937955933 (Δ. Ἀβραμίδην) καὶ 6976278702 (Σ. Πηλοῦδην).

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Μεγάλου Φωτίου 6/19 Φεβρουαρίου, ἐωρτάσθη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Σκέπης Χαϊδαρίου δι' ἀρχιερατικῆς θ. λειτουργίας εἰς τὴν ὁποίαν προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, παρέστησαν συμπροσευχόμενοι πολλοὶ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱ. Συνόδου, ὁ δέ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐκήρυξεν ἐμπνευσμένως τὸν θεῖον λόγον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Κυριακή της Ὁρθοδοξίας μέ... Σαββόπουλον

Ὁ ἑορτασμός της Κυριακῆς της Ὁρθοδοξίας ἐφέτος εἰς Κων/πολιν ἐγένετο κατὰ πρωτότυπον τρόπον. Ὅπως ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Ἡμερήσιον τύπον («Ἀδ. τύπος Ρίζου» 17-3-2003 καὶ «Καθημερινή» 1-3-2003), ὁ ἑορτασμός ἐγένετο διὰ συναυλίας τοῦ τραγουδιστοῦ Διονυσίου Σαββοπούλου εἰς τὸ «Κομβέσιον Σέντερ» τοῦ ξενοδοχείου «Χίλτον». Ὁ τρόπος αὐτός τοῦ ἑορτασμοῦ ὠργανώθη ὑπὸ τοῦ κ. Βαρθολομαίου ὁ ὁποῖος καὶ παρευρέθη παρουσίᾳ χιλιάδων προσκεκλημένων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ Τούρκων!

Τὸ ἐπόμενο βῆμα θὰ εἶναι προφανῶς ἡ ὀργάνωσις ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου «πάρτυ» διὰ τὸν καλλιτέρον ἑορτασμόν της Κυριακῆς της Ὁρθοδοξίας!

«Ἐμᾶς δέν μᾶς ἀφορᾶ»

«Ἐμᾶς δέν μᾶς ἀφορᾶ τί θὰ ἀποφασίσῃ τὸ Συμβούλιον της Ἐπικρατείας, ἀφοῦ ἤδη ἐμεῖς τοὺς ἔχουμε κρίνει σχισματικούς καὶ παρανόμους καὶ θέλουμε νὰ φύγουν». Ἡ ὑπεροπτική δήλωσις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου της Ἱ. Κοινότητος Ἀγ. Ὁρους π. Ἰωάννου εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἀπόφαση» της 13-3-2003, σχετικῶς μέ τὴν ὑπόθεσιν της Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου.

Ὡστε, λοιπόν, οἱ Ἱεροκοινοτικοὶ θεωροῦν ἐαυτοὺς ἀνεξελέγκτους καὶ ὑπεράνω τῶν νόμων! Συγχρητήρια π. Ἰωάννη! Ἐάν ὅμως τὸ Σ.τ.Ε. ἐκδώσῃ ἀπό-

φασιν εἰς βάρος της Ἱ.Μ. Ἑσφιγμένου, τότε θὰ ὑπεραμύνονται της νομιμότητος καὶ της πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων.

«Οὐαὶ ὑμῖν (Ἀρχι) Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί».

Πρὸς «Φωνασκοῦντας ἐξ Ἀγίου Ὁρους»

Οἱ γνωστοὶ τοῖς πᾶσι μεμονωμένοι ἀγιορεῖται οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν μετὰ πάθους τὴν Εὐθυμοκαλλινικὴν παρασυναγωγὴν ἐξέδωσαν φυλλάδιον ὑπὸ τίτλον «Φωνὴ ἐξ Ἀγίου Ὁρους». Εἰς αὐτό καὶ μέ σκοπὸν νὰ ὑποστηρίζουν τὴν παραπαίουσαν ὁμάδα τῶν καθηρημένων ἐπιδίδονται εἰς ἀγῶνα κατασυκοφαντήσεως της Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ της κανονικῆς προϊσταμένης ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς ἀρχῆς μέ τὸ γνωστόν μύθευμα τοῦ βαυαρικοῦ καταστατικοῦ χάρτου, τέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἀπόσυρσιν αὐτοῦ ὑπὸ της Ἱ. Συνόδου.

Οἱ βαυαρομανεῖς αὐτοὶ πολέμιοι της Ἐκκλησίας μας ἀρνοῦνται ἐθελουσίως νὰ ἀφυπνισθοῦν ἀπὸ τὸν βαθύ των λήθαργον καὶ προτιμοῦν νὰ ζοῦν εἰς τὸν ὄνειρικόν κόσμον της βαυαρικῆς ἐποχῆς. Ὁνειρεύονται ὅτι ζοῦν ἀκόμη εἰς τὴν βαυαροκρατίαν. Βλέπουν παντοῦ γύρω των βαυαροὺς στρατιώτας μέ φαντακτεράς στολάς, τὸν Ὁθωνα, τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Θεόκλητον Φαρμακίδην. Ὄντως φαινόμενον ἄξιον νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον εἰδικῶν ψυχοπαθολόγων οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ διερευνήσουν τὸ σπάνιον τοῦτο φαινόμενον φαντασιοπληξίας.

Ὁνειροπολοῦν καὶ ὄνειροβατοῦν καὶ μέσα ἀπ' τὰ ὄνειρά των παραληροῦν καὶ τὰ παραληρήματά των ἐκδίδουν καὶ κυκλοφοροῦν εἰς φυλλάδια τὰ ὁποῖα διανέμουν δωρεάν.

Ἀποροῦν, μάλιστα, πῶς ὁ πιστός λαός τῶν Γ.Ο.Χ. ἀδιαφορεῖ καὶ προτιμᾷ νὰ παραμένη εἰς τὴν νηφάλιαν γνῶσιν της συγχρόνου πραγματικότητος. Ἀποροῦν, πῶς ὁ λαός τῶν Γ.Ο.Χ. δέν ξεχνᾷ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς ταραχὰς τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ σχίσματος τοῦ 1995 καὶ τῶν συνοδοιπόρων των. Ξενίζονται ἀπὸ τὸ ὅτι οἱ πιστοὶ εἰς τὴν συντριπτικὴν των πλειονότητα ἀρνοῦνται νὰ ἐθιστοῦν εἰς τὰ ναρκωτικά της βαυαρο-

«Καὶ πάλιν ΗΡΩΔΙΑΣ...»

Ὁ π. Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς της Ἱ.Μ. Ἀγ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἐξέδωκε ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐν ἐπιμελημένον φυλλάδιον εἰς ἄμυναν τῶν Ὁρθόδοξων θέσεων της Ἐκκλησίας μας ἔναντι της πολεμικῆς τῶν

καινοτόμων. Περιέχει πολύτιμα ἐπιχειρηματολογικὰ ἐφόδια διὰ κάθε συνειδητόν μέλος της Ἐκκλησίας μας.

Διανέμεται δωρεάν ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον «ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ», Γερανίου 20 - Ἀθήναι, τηλ. 210-52 43 275.

πληξίας καί τοῦτο ποιεῖ τούς βαυαρομανεῖς (ἀγιορείτας καί περιστερώτας) νά φρίσσουν καί νά ἐκδίδουν νέα φυλλάδια, εἰς μάτην ὅμως.

Οἱ ἔχοντες τά λογικά των καί τήν μνήμην των γνωρίζουν ὅτι τά καινοφανῆ των ἐπιχειρήματα εἶναι ἐκ τῶν ὑστέρων ὑστερικά ἐφευρήματα διά τήν δικαιολόγησιν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ σχίσματος. Ὅπως ὀρθά ἀναφέρει καί ὁ Πανος. π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας εἰς τήν σελ. 37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 129 τεύχους τῆς «Ἐκκλ. Παραδόσεως»: «κατά τήν συνεδρίαν τῆς 14/27-6-1995, ἡμέρα Τρίτη καί ὥρα 10 π.μ. προεδρεύοντος τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χρυσόστομου καί παρόντων τῶν (τότε) Σεβ/των Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου, Φθιώτιδος Καλλινίκου, Ἀχαρνῶν Ἀθανασίου, καί τῶν λοιπῶν μελῶν, ὡς πρῶτον θέμα συζητήθηκε ὁ Καταστατικός Χάρτης. Οὐδεὶς τόν ἀπεκάλεσε αἰρετικό ἢ βαυαρικό κατασκευάσμα, ἀπεναντίας διορίστηκε ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ Κ.Χ. ἐκ τῶν Σεβ/των Ἀχαΐας Καλλινίκου, (τότε) Ἀχαρνῶν Ἀθανασίου καί (τότε) Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου... Ὁ (τότε) Σεβ/τος Φθιώτιδος εἶπε χαρακτηριστικά: «εἴχαμε ἀναθέσει τό θέμα αὐτό στόν Δημητριάδος καί ἔγραψαν κάτι, τό ἔφεραν, τί ἀπόφαση πῆρε ἡ Σύνοδος, ἅς μελετήσωμε τόν ἴδιο νά τελειώνουμε»! Εἰς αὐτά θά πρέπει νά προσθέσωμεν ὅτι οἱ «παροικοῦντες τήν Ἱερουσαλήμ» γνωρίζουν ὅτι ὁ τότε Θεσσαλονίκης Εὐθύμιος εἶχεν παραγγεῖλει εἰς γνώριμόν του νεομερολογίτην Καθηγητήν (ἐπ' ἀμοιβῇ 500.000 δρχ., καθὼς ὁ ἴδιος ὠμολόγει τότε) νά καταρτίσῃ σχέδιον Καταστατικοῦ Χάρτου (τό ὅποιον ἔχομεν καί εἶναι εἰς τήν διάθεσιν οἰουδήποτε ἐπιθυμεῖ). Τά βαυαρικά μυθεύματα ἐπενόηθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπό τούς φωστήρας των!

Εἰς τήν σελίδα 32 τοῦ φωνασκοῦντος φυλλαδίου των οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουν: «Γνήσια πνευματική **μάννα** τῶν Φθιώτιδος Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου, Ἀχαρνῶν Ἀθανασίου κ.λπ. δέν εἶναι ὁ νῦν προκαθήμενος κ. Χρυσόστομος καί οἱ περί αὐτόν, ἀλλά ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Μακαριωτάτου κ. Αὐξεντίου εἰς τήν ὁποίαν οἱ περί τόν Σεβ/τον Φθιώτιδος μόνον ἔμειναν πιστοί πάντοτε (μέχρι τό 1986) καί ἐξ αὐτῆς κατέχουν τήν κανονικήν διαδοχήν ὡς Ἐπίσκοποι».

Πολύ ὀρθῶς ὑπενθυμίζει εἰς τούς συγγραφεῖς τοῦ φυλλαδίου ὁ π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας, ὅτι τήν καθαίρεσιν τοῦ Αὐξεντίου δέν ἐνήργησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Χρυσόστομος, καί ἡ περί αὐτόν Σύνοδος ἀλλά αὐτοὶ τούς ὁποίους οἱ συγγραφεῖς παρουσιάζουν ὡς «σύνοδον-κόρην» τοῦ Αὐξεντίου, Καλλινίκοι Χανιώτες, Εὐθύμιοι Ὀρφανοί καί Ἀθανάσιοι Χαραλαμπίδες ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ μακαριστοῦ Πειραιῶς Γεροντίου. Ὅμως ἀξίζει νά

ἀναφέρομεν τινά διά τήν γνώμην τῆς «μάννας» (Αὐξεντίου) διά τήν «κόρην» (Εὐθύμιον, κ.λπ.).

Εἰς τήν σελ. 37 τῆς «Φωνῆς ἐξ Ἀγ. Ὅρους» χαρακτηρισρίζουν οἱ συγγράψαντες ὡς φατριαστικῶ τῷ τρόπῳ γενόμενῃ καί «πρόχειρον» τήν καθαίρεσιν τοῦ «Ἀγωνιστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου» ἐπιρρίπτοντες τάς εὐθύνas εἰς ἄλλους. Ὅμως εἰς τήν σελ. 5 τοῦ 1ου τεύχους τοῦ «Φάρου τῆς Ὁρθοδοξίας» ὁ ὑπὸ τῶν συγγραφέων τοῦ ἀγιορειτικοῦ φυλλαδίου ἐξυμνούμενος Αὐξέντιος καταγγέλει ὡς ὑποκινητήν τῆς κατ' αὐτοῦ διαδικασίας καθαίρεσεως τόν κ. Εὐθύμιον Ὀρφανόν γράφων: «καί ἐνῶ ἐδόθη ἐντολή ἵνα διενεργηθῶσι δικαστικά ἐξετάσεις πρὸς διαλεύκανσιν τῶν κατὰ τῆς ἡθικῆς ὑποστάσεως τοῦ Μητροπολίτου Εὐθυμίου Ὀρφανοῦ καταγγελθέντων, ἐκεῖνοι ἀντέστρεψαν καί ἐνήργησαν ἀναρμοδίως ἀνακρίσεις καθ' ἡμῶν ἐάν προέβημεν ἐν τοῖς πράγμασιν εἰς τήν εἰς Μητρ/την Πατρῶν ἀνάδειξιν καί χειροτονίαν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δωροθέου Τσάκου...».

Τόν πρ. Θεσσαλονίκης Εὐθύμιον ὁ τέως Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος καθήρεσε διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2137/18/31-10-1985 ἐγγράφου τῆς «Συνόδου» του «διά τά καταγγελθέντα κατὰ καιροῦς ἐνυπόγραφα κατ' αὐτοῦ, ὡς καί ἐπὶ φατρία τυρεία, συνωμοσία καί στάσιν». Τήν ἰδίαν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐπέβαλε καί εἰς τόν Γέροντα τοῦ Εὐθυμίου, κεκοιμημένον ἤδη, Ἰάκωβον Παπαδέλην «βάσει τῶν καταγγελθέντων ὑπὸ Ἀγιορειτῶν δι' ἡθικά παραπτώματα».

Εἰς τό «Φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας» (ἀ.φ. 12) ὁ τότε πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Κλήρου, καί νῦν πρωτοσύγγελος τῶν περί τόν Καλλινίκον Χανιώτην καί Εὐθύμιον Ὀρφανόν π. Διονύσιος Καλάργυρος γράφει εἰς τήν σελ. 9: «...κατά τήν Γ. Συνέλευσιν ἐλήφθη παμψηφεῖ ἀπόφασις ὅπως ὑποδειχθῇ εἰς τόν Μητρ/την Σταυρουπόλεως (Θεσ/κης) κ. Εὐθύμιον καί ἀνακαλέσῃ ἐγγράφως καί δημοσίως πάντα τά ἔγγραφα τά ἀποσταλέντα παρ' αὐτοῦ πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπον, τό ἀνακριβές περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἔθιξεν σφοδρῶς τήν ὑπόστασιν τοῦ Μακαριωτάτου καί κατ' ἐπέκτασιν ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νά ἐπιβληθοῦν αἱ ὑπὸ τῶν ἱ. κανόνων προβλεπόμεναι ποιναί. Ἐπίσης ὡς εἶναι παγκοίνως γνωστόν τά ἡθικά σκάνδαλα εἰς βάρος τοῦ Μητροπολίτου Εὐθυμίου συνεκλόνησαν καί συγκλονίζουν εἰσέτι τάς συνειδήσεις τῶν ἀπανταχοῦ Γ.Ο.Χ. καθ' ὅτι ἀτυχῶς ἐγένοντο γνωστά ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν διαφόρων ἐντύπων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς ἀκατανομάστους πράξεις γενομένας παρά τοῦ Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κ. Εὐθυμίου καί τοῦ Πρωτοσυγκέλου του π. Ἰακώβου Παπαδέλη».

Μήπως, λοιπόν, ἐφ' ὅσον θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν καθαίρεσιν Αὐξεντίου, πρέπει νὰ ἐπισφραγίσουν τὰς «μητρικὰς» του καταδικαστικὰς ἀποφάσεις δι' ἠθικὰς παρεκτροπὰς τοῦ κ. Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ;

Νέα Ἐνορία εἰς Βρεταννίαν

Ἡ Ὁρθόδοξος κοινότης Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ εἰς Γκίντφορντ Ἀγγλίας δι' αἰτήσεώς της ἐνετάχθη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ ἐφημέριος τῆς ἐνορίας π. Αὐστουστίνος Lim, μετὰ τὴν χειροθεσίαν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου, τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων συνελειτούργησεν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν ἀρχιερατικὴν θ. λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ν. Ἀγ. Ἀθανασίου Ἀθηνῶν. Ὁ π. Αὐγουστίνος εἶναι κινεζικῆς καταγωγῆς καὶ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου, Ὁρθοδόξου Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας († 605) καὶ θεμελιωτοῦ τῆς ἐκεῖ Τοπικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀνέγερσις νέου Ἱ. Ναοῦ εἰς Μυτιλήνην

Εἰς τὴν περιοχὴν «Λουτρά» Μυτιλήνης, οἱ Γ.Ο.Χ. τῆς νήσου ἀνεγείρουν δι' ἐξόδων των καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, Ἱερὸν Ναὸν τιμώμενον εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν θρησκευτικῶν των ἀναγκῶν. Ὁ ναὸς κτίζεται εἰς οἰκόπεδον τὸ ὁποῖον οἱ ἴδιοι πιστοὶ ἐδώρησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας πρό τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου καὶ εἶναι εἰς τοῦτο ἀξιέπαινοι δίδοντες τὸ παράδειγμα ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἀνιδιοτελοῦς φρονήματος.

Ὅσοι θέλουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειαν ἅς ἐπικοινωνήσουν μέ τὸν ὑπεύθυνον κ. Εὐστρά-

τιον Κωνσταντάραν, Διεύθυνσις: ὁδὸς Χρυσάνθου Θερμιώτη, 811 00 Μυτιλήνη, τηλ. 22510 42 380 καὶ 6945 15 23 77. Ἀριθμὸς Λογαριασμοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς: 841/742090-0.

Ἀνέγερσις νέου Ἱ. Ναοῦ εἰς Ἀλεξανδρούπολιν

Οἱ Γ.Ο.Χ. τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως συνέστησαν τὸν σύλλογον Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ ἤδη μέ τὰς εὐλογίας τῆς Ἱ. Συνόδου προχωροῦν εἰς τὰς διαδικασίας ἀνεγέρσεως ὁμωνύμου Ἱ. Ναοῦ εἰς τὴν ἀκριτικὴν των πόλιν.

Δι' ὅσους θέλουν νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν ἀδελφῶν ἀναφέρομεν τὰ στοιχεῖα τοῦ συλλόγου: Σύλλογος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Μάκρη, 681 00 Ἀλεξανδρούπολις. Τηλ. 25510 71 470 καὶ φάξ: 25510 37 952.

Ἀριθμοὶ λογαριασμῶν Τραπεζῆς:

1. Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς: 183 01 03836069

2. Alpha Bank: 572 002 002 002 340 (διὰ καταθέσεις ἀπὸ ἐσωτερικόν) καί: IBAN GR 65 0140 5720 572 002 002 002 340 (διὰ καταθέσεις ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν).

ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Κοινότης Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς Μελβούρνην Αὐστραλίας δι' ἔγγραφου της πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον γνωστοποιεῖ ὅτι ἐγκαταλείπει τὸ σχίσμα τοῦ Εὐθυμίου Ὁρφανοῦ καὶ ἐντάσσεται εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν Ἀρχιερέως εἰς Αὐστραλίαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ τὴν χειροτονίαν τοῦ Ἱερέως π. Παναγιώτου Νικολάκου.

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τὴν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς των καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.